

Szabálytalan nekrológ

Szerző: [Zsalakó István](#) | 2019. 10. 02. 09:30

Béla, a verseny véget ért. Mert, barátságunk ellenére mindig is volt köztünk verseny, akkor is, ha ezt nem hirdettük meg, akkor is, ha ennek nem volt tétje.

Hányas vagy? Ötvennégyes? Akkor mi félszavakból is megértjük egymást. Te pár hónappal előbb születél. Előbb lettél főhadnagy, mint én. Én előbb lettem újságíró, csak aztán katona. Te katona voltál, és utóbb újságíró. Aki előbb ért oda, az hozta haza a másik gyermekét is a bölcsiből, s rendre te értél oda előbb. Akinek kifogyott a benzin a kocsijából, azt a másik mentette, te többször tetted ezt, mint én...

Én előbb lettem a Magyar Honvéd főszerkesztője, mint te, és amikor engem kirúgtak, nemsokára téged visszahívtak. Egyikünk a Varsói Szerződés legtöbb gyakorlatáról tudósíthatott, másikunk a NATO-műveletekről, missziókról. Egyikünk Észak-Koreában, másikunk Afganisztánban és Irakban készíthetett riportokat.

Nem is tudom, miért nem lepődtem meg, amikor a kollégák arra kértek, én írjam meg a nekrológodat. Kis híján negyven éve, hogy megismerkedtünk, s barátok lettünk, de sosem ígértük meg egymásnak, hogy aki tovább marad talpon, az megírja a másik búcsúztatóját. Ugye, nem volt ilyen, Béla?

Te ebben is gyorsabb voltál, nekem kéne megírnom a tiédet, és nem igazán megy. Egy nekrológnak szabályai vannak.

Valahogy így nézne ki:

Szabó Béla, nyugállományú őrnagy, a Magyar Honvéd című lap korábbi főszerkesztője, sok száz cikk, riport és interjú szerzője, korának legendás katona-újságírója 2019. október 1-jén, hatvanöt és fél éves korában, betegség következtében, tragikus hirtelenséggel elhunyt...

Hanyas vagy? Ötvennégyes? Mi már *csak* félszavakból értjük egymást. Én beszélek, és te már soha többé nem válaszolsz.

Én írtam meg a szabálytalan nekrológodat, s nem te az enyémet.

Béla, a verseny véget ért.

És semmi elégtételt nem érzek, csak mérhetetlen ürt.